

[Handelsministeren.]

er selvfølgelig rigtigt, det maa overvaages i det store og hele, at der ikke gives Laan til Virksomheder i indenlandsk Konkurrence, saaledes at den statsstøttede Virksomhed derigennem kan blive i Stand til at paaføre Konkurrenten en Konkurrence af usund Art, netop fordi den faar Statsstøtte. Det maa man selvfølgelig undgaa. Men derfor er Forholdet ogsaa dette, at disse Laan skal ydes til Virksomheder, der er vanskeligt stillede som Følge af udenlandsk Konkurrence; kun hvis ganske særlige andre Forhold er til Stede, skal de ogsaa kunne ydes til andre. Jeg tror, det er rimeligt og fornuftigt, at dette sidste kommer med, det gør, at Udvalget ikke bliver saa bundet i sin Stilling med Hensyn til Ydelse af Laan til forskellige Virksomheder, som det i Virkeligheden har været efter Loven af 31. Marts 1926. Jeg er ogsaa enig med det samme ærede Medlem i, at ved Rekonstruktioner maa dereventuelt være Mulighed for, at man af Laanet kan betale gammel Gæld. Dette er der jo ogsaa skabt Mulighed for, idet det i Lovforslagets § 1, 2det Stykke, sidste Punktum hedder:

„De paagældende Laan maa kun undtagelsesvis og ikke uden særlig Tilsludelse af Ministeren for Industri, Handel og Søfart anvendes til Tilbagebetaling af ældre Laan.“

Ved denne Bestemmelse er der givet Mulighed for en saadan Tilbagebetaling af ældre Gæld ved Rekonstruktioner, naar en saadan maa anses for at være nødvendig.

Med Hensyn til Erhvervsrepræsentationen i Udvalget, som blev omtalt af det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen, og som ogsaa er omtalt af andre ærede Medlemmer, ligger Forholdet jo saaledes, at vi for Laanene til Industrien har holdt os saa nøje som muligt med Hensyn til Udvalgets Sammensætning til Loven af 31. Marts 1926. Den eneste Ændring, der her er gjort, er, at der er kommet med en Repræsentant for Finansministeriet. En saadan har man af rent praktiske Grunde fundet ønskelig i dette Udvalg til Undersøgelse af og Indstilling til Ministeren om disse Laan. For øvrigt er det et Spørgsmaal, som man kan drøfte indenfor Udvalget, og som jeg ogsaa er villig til at tage op til Drøftelse. Men jeg tror ikke, at man vinder noget ved eller fremmer Arbejdet i dette Udvalg ved at gøre Udvalgene større, medmindre der skulde være saglige Grunde til at udvide Udvalget.

Jeg maa maaske have Lov til i denne Forbindelse at sige til det ærede Medlem Hr. P. Munch, der med Henblik paa Fæl-

lesrepræsentationen for Industri og Haandværks Stilling til Bedømmelsen af de Laaneandragender, der kom frem, udtalte, at han mente, det var ønskeligt, om der kunde dannes mere lokale Udvalg, som saa i Forhandling med de ministerielle Repræsentanter i Udvalget kunde tage Spørgsmaalet op til Drøftelse og Afgørelse for hver enkelt Egn Vedkommende, at jeg tror, det vil blive meget vanskeligt paa den Maade; men jeg forudsætter, at Forholdet maa komme til at ligge saaledes, at naar et Udvalg for Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk sammen med Ministeriets Embedsmænd skal kunne tage afgørende Stilling med Hensyn til Indstillingen, vil man fra Fællesrepræsentationens Side for at skaffe de nødvendige Oplysninger om de enkelte Laansøgere henvende sig til de stedlige Repræsentationer, der har Kendskab til vedkommendes Forhold, og faa de nødvendige Oplysninger om dem, inden man gaar til Afgørelse af Indstillingen. Jeg maa give det ærede Medlem Hr. P. Munch Ret i, at det er en Nødvendighed, at man fra Udvalgets Side kommer i Forbindelse med de stedlige Organisationer for at faa Kendskab til Laansøgernes Stilling for derefter at kunne tage Afgørelsen med Hensyn til Indstillingen om Laan.

Hvad angaar det solidariske Ansvar har jeg ikke turdet stille Krav i disse Lovforslag om, at der skal være solidarisk Ansvar, selvfølgelig hverken overfor Industri-laanene eller overfor Haandværkerlaanene, idet det er min Opfattelse, at hvis dette Krav skulde stilles, vilde det praktisk talt komme til at betyde, at der vilde blive ydet alt for faa Laan. Og det gælder ikke alene Industrien, men det gælder ogsaa Haandværket. Derfor er Forslaget ogsaa stillet saaledes, at Sikkerheden skal kunne ydes gennem Pant, Kaution eller paa anden Maade, herunder ogsaa i Form af solidarisk Hæftelse fra flere i Samarbejd-værende Virksomheder eller fra næringsdrivende indenfor samme Branche eller Fag. Jeg tror, at det er en fornuftig Ordning, som her foreslaas, idet der vil være adskillige Tilfælde, hvor det solidariske Ansvar herigennem kan komme til at træde i Virksomhed. Hvor der er Virksomheder, der staar i Samarbejde med hinanden, kan de i Fællesskab søge Laan og kommer derved ogsaa til solidarisk at hæfte. Jeg tror ogsaa, i Modsætning til det ærede Medlem Hr. P. Munch, at næringsdrivende indenfor samme Branche eller Fag udmærket godt kan træde i Samarbejde med Hensyn til saadanne Laan og saa solidarisk hæfte for dem